

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 12/2007**přijatý Radou dne 23. července 2007****s ohledem na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady .../.../ES ze dne ..., kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí)****(Text s významem pro EHP)**

(2007/C 242 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mořské vody spadající pod svrchovanost a jurisdikci členských států Evropské unie zahrnují vody Středozemního moře, Baltského moře, Černého moře a severovýchodního Atlantského oceánu, a rovněž vody obklopující Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy.
- (2) Je zjevné, že tlaky na přírodní mořské zdroje a poptávka po ekologických službách týkajících se moří jsou často příliš silné a že Společenství musí omezit svůj dopad na mořské vody.
- (3) Mořské prostředí je vzácné dědictví, které je třeba chránit, uchovávat, a je-li to možné, obnovovat, přičemž konečným cílem je zachovat biologickou rozmanitost a zajistit různorodost a dynamiku oceánů a moří, které jsou čisté, zdravé a produktivní. V tomto ohledu by tato směrnice měla být pilířem životního prostředí v rámci budoucí námořní politiky Evropské unie.
- (4) V souladu s rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁴⁾ byla vypracována tematická strategie pro ochranu a zachování mořského prostředí, jejímž celkovým cílem je podpora udržitelného využívání moří a zachování mořských ekosystémů.
- (5) Vytvoření a provádění tematické strategie by mělo být zaměřeno na zachování mořských ekosystémů. Tento přístup by měl zahrnovat chráněné oblasti a měl by být zaměřen na všechny lidské činnosti, které mají vliv na mořské prostředí.

(6) Je třeba i nadále stanovovat cíle a referenční rámce v oblasti biologie a životního prostředí, a to s ohledem na cíle stanovené směrnicí Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin ⁽⁵⁾ (dále jen „směrnice o stanovištích“), směrnicí Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků ⁽⁶⁾ (dále jen „směrnice o ptácích“), směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁷⁾, a příslušnými mezinárodními dohodami.

(7) Prostřednictvím provádění ekosystémového přístupu k řízení lidských činností při umožnění udržitelného využívání zboží a služeb mořských oblastí by měl být kladen důraz na dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí ve Společenství, na pokračování v jeho ochraně a zachovávání a na předcházení dalšímu zhoršování jeho stavu.

(8) K dosažení těchto cílů je zapotřebí transparentního a soudržného právního rámce. Tento rámec by měl přispívat k soudržnosti různých politik a měl by podporovat začleňování otázek životního prostředí do jiných politik, jako jsou společná rybářská politika, společná zemědělská politika a další příslušné politiky Společenství. Tento právní rámec by měl poskytnout celkový rámec pro činnost a umožnit, aby prováděné činnosti byly koordinované, soudržné a řádně propojené s činnostmi prováděnými v rámci jiných právních předpisů Společenství a mezinárodních dohod.

(9) Rozdílné podmínky, problémy a potřeby různých mořských oblastí nebo podoblastí, které tvoří mořské prostředí ve Společenství, vyžadují různá a specifická řešení. Tato rozdílnost by měla být zohledněna ve všech fázích přípravy strategií pro mořské prostředí, ale zejména během přípravy, plánování a provádění opatření pro dosažení dobrého stavu mořského prostředí ve Společenství na úrovni mořských oblastí a podoblastí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 185, 8.8.2006, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 5.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2006 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 23. července 2007 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 368).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 103, 25.4.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2006/105/ES.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

- (10) Každý členský stát by tedy měl vypracovat strategii pro své mořské vody, která je specifická pro jeho vlastní vody, avšak odráží celkové souvislosti příslušné mořské oblasti nebo podoblasti. Vrcholem strategií pro mořské prostředí by mělo být provádění programů opatření určených k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí. Od členských států by však nemělo být vyžadováno, aby podnikaly zvláštní kroky, pokud mořské prostředí není významně ohroženo nebo pokud by náklady byly neúměrné riziku, jemuž je mořské prostředí vystaveno za předpokladu, že je rozhodnutí nepřijímat opatření řádně odůvodněno.
- (11) Z důvodu přeshraniční povahy mořského prostředí by měly členské státy spolupracovat s cílem zajistit koordinované vytváření strategií pro mořské prostředí pro jednotlivé mořské oblasti nebo podoblasti. Jelikož jsou mořské oblasti nebo podoblasti sdíleny s jinými členskými státy i se třetími zeměmi, měly by členské státy vyvinout veškeré úsilí o zajištění úzké spolupráce se všemi členskými státy a dotčenými třetími zeměmi. Pokud je to proveditelné a vhodné, měly by být k této spolupráci využívány stávající institucionální struktury vytvořené v mořských oblastech nebo podoblastech, zejména regionální úmluvy pro mořské prostředí.
- (12) Členské státy, jejichž hranice leží v téže mořské oblasti nebo podoblasti spadající do působnosti této směrnice, v níž je stav moře natolik kritický, že vyžaduje naléhavý zásah, by se měly snažit dohodnout na akčním plánu včetně včasného zavedení programů opatření. V těchto případech by měla být Komise vyzvána, aby zvažila zajištění činnosti na podporu členských států při jejich zvýšeném úsilí o zlepšení mořského prostředí tím, že z dotyčné oblasti učiní pilotní projekt.
- (13) Ne všechny členské státy mají mořské vody vymezené touto směrnicí a působnost ustanovení této směrnice, která se vztahuje výhradně na členské státy, které mají mořské vody, by měla být omezena na tyto členské státy.
- (14) Jelikož je k dosažení spolupráce a koordinace nezbytná činnost na mezinárodní úrovni, měla by tato směrnice ještě více zvýšit soudržnost příspěvku Společenství a jeho členských států v rámci mezinárodních dohod.
- (15) Společenství a členské státy jsou stranami Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) schválené rozhodnutím Rady 98/392/ES ze dne 23. března 1998 o uzavření UNCLOS a dohody ze dne 28. července 1994 o provedení části XI této úmluvy⁽¹⁾. Povinnosti Společenství a členských států vyplývající z těchto dohod by tedy měly být v této směrnici plně zohledněny.
- (16) Tato směrnice by měla rovněž podporovat důrazný postoj, který Společenství zaujalo v souvislosti s Úmluvou o biologické rozmanitosti schválené rozhodnutím Rady 93/626/EHS⁽²⁾ k zastavení úbytku biologické rozmanitosti moří, k zajištění zachování a udržitelného využívání biologické rozmanitosti a k vytvoření celosvětové sítě chráněných mořských oblastí do roku 2012. Dále by měla přispívat k dosažení cílů sedmého zasedání Konference smluvních stran Úmluvy o biologické rozmanitosti, kde byl přijat podrobný pracovní program pro oblast biologické rozmanitosti v moři a na pobřeží s řadou cílů a činností zaměřených na zastavení úbytku biologické rozmanitosti na vnitrostátní, regionální a celosvětové úrovni a na zajištění schopnosti mořských ekosystémů napomáhat poskytování zboží a služeb, a pracovní program týkající se chráněných oblastí s cílem zřídit a udržovat ekologicky reprezentativní systémy chráněných mořských oblastí do roku 2012. Povinnost členských států určit lokality Natura 2000 podle směrnice o ptácích a směrnice o stanovištích bude významným přínosem k tomuto procesu.
- (17) Tato směrnice by měla přispívat k plnění povinností a významných závazků Společenství a členských států vyplývajících z několika dalších příslušných mezinárodních dohod, které se týkají ochrany mořského prostředí před znečištěním: Úmluvy o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, schválené rozhodnutím Rady 94/157/ES⁽³⁾, Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku, schválené rozhodnutím Rady 98/249/ES⁽⁴⁾, včetně její nové přílohy V o ochraně a zachování ekosystémů a biologické rozmanitosti mořské oblasti a odpovídajícího dodatku 3, schváleného rozhodnutím Rady 2000/340/ES⁽⁵⁾, a Úmluvy o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středozemního moře schválené rozhodnutím Rady 77/585/EHS⁽⁶⁾ a jejich změn z roku 1995 schválených rozhodnutím Rady 1999/802/ES⁽⁷⁾, jakož i jejího Protokolu o ochraně Středozemního moře před znečišťováním z pozemních zdrojů schváleného rozhodnutím Rady 83/101/EHS⁽⁸⁾ a jeho změn z roku 1996 schválených rozhodnutím Rady 1999/801/ES⁽⁹⁾. Tato směrnice by měla rovněž přispívat k plnění povinností členských států v rámci Úmluvy o ochraně Černého moře před znečištěním, na jejímž základě přijaly významné závazky týkající se ochrany mořského prostředí před znečištěním a jejíž stranou Společenství ještě není, avšak má u ní status pozorovatele.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 179, 23.6.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 309, 13.12.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 73, 16.3.1994, s. 19.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 104, 3.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 118, 19.5.2000, s. 44.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 240, 19.9.1977, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 322, 14.12.1999, s. 32.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 67, 12.3.1983, s. 1.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 322, 14.12.1999, s. 18.

- (18) Třetí země s vodami v téže mořské oblasti nebo podoblasti jako členský stát by měly být vyzvány k účasti na procesu stanoveném touto směrnicí s cílem usnadnit dosahování dobrého stavu prostředí v dotčené mořské oblasti nebo podoblasti.
- (19) Pro dosažení cílů této směrnice je rozhodující zajistit začlenění cílů ochrany, opatření pro řízení a činností v rámci sledování a posuzování stanovených pro chráněné mořské oblasti, které mohou členské státy chtít označit za součást programů opatření.
- (20) Jelikož programy opatření prováděných v rámci strategií pro mořské prostředí budou účinné pouze tehdy, jestliže jsou připravovány na základě spolehlivých poznatků o stavu mořského prostředí v určité oblasti a co možná nejvíce uzpůsobeny potřebám příslušných vod v případě jednotlivých členských států a v rámci celkových souvislostí dotčené mořské oblasti nebo podoblasti, je vhodné stanovit, že se na vnitrostátní úrovni připraví vhodný rámec, včetně mořského výzkumu a monitorovacích činností, pro informovanou tvorbu politiky. Na úrovni Společenství by měla být do politik v oblasti výzkumu a vývoje postupně začleněna podpora souvisejícího výzkumu. Prosazení otázek mořského prostředí v sedmém rámcovém programu pro výzkum a vývoj je důležitým krokem tímto směrem.
- (21) Jako první krok přípravy programů opatření by měly členské státy v celé mořské oblasti nebo podoblasti provést analýzu vlastností jejich mořských vod a tlaků a dopadů na ně, která určí hlavní tlaky a dopady na tyto vody, a ekonomickou a sociální analýzu jejich využití a nákladů souvisejících se zhoršováním mořského prostředí. Jako základ pro své analýzy mohou využít posouzení již provedená v souvislosti s regionálními uhlavami pro mořské prostředí.
- (22) Na základě těchto analýz by pak měly členské státy stanovit soubor vlastností, jaké musí mít jejich mořské vody pro dobrý stav prostředí. Pro tyto účely je vhodné stanovit vytvoření kritérií a metodických norem s cílem zajistit jednotnost a umožnit srovnání mořských oblastí nebo podoblastí, pokud jde o rozsah, v jakém bylo dobrého stavu prostředí dosaženo.
- (23) Dalším krokem k dosažení dobrého stavu prostředí by mělo být stanovení environmentálních cílů a programů sledování pro průběžné posuzování, které umožní pravidelné hodnocení stavu dotčených mořských vod.
- (24) Členské státy by pak měly stanovit a provádět programy opatření, které jsou určeny k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí dotčených vod, a přitom zohlednit stávající požadavky Společenství a mezinárodní požadavky a potřeby dotčené mořské oblasti nebo podoblasti.
- (25) Vzhledem k vyžadované přesnosti zaměření je vhodné, aby členské státy podnikly uvedené kroky. S cílem zajistit soudržnost činností prováděných ve Společenství jako celku a ve vztahu k závazkům na celosvětové úrovni je nezbytné, aby členské státy informovaly o podniknutých krocích Komisi, aby jí umožnily posoudit soudržnost činností v celé dotčené mořské oblasti nebo podoblasti a případně dávat doporučení členským státům.
- (26) Z důvodu spravedlnosti a proveditelnosti je vhodné učinit opatření pro případy, kdy nebude možné, aby členský stát dosáhl stanovené úrovně souboru environmentálních cílů.
- (27) V této souvislosti je nutné upravit dva zvláštní případy. V prvním zvláštním případě se jedná o situaci, kdy členský stát nemůže splnit environmentální cíle z důvodu činnosti nebo nečinnosti, za niž není odpovědný, z důvodu přirozených příčin nebo vyšší moci, z důvodu činností, které tento členský stát provedl ve veřejném zájmu, jenž převažuje nad nepříznivým dopadem na životní prostředí, nebo protože přírodní podmínky nedovolují včasné zlepšení stavu mořských vod. Dotčený členský stát by měl zdůvodnit, proč se domnívá, že nastal tento zvláštní případ, a určit příslušnou oblast, a měl by přijmout vhodná opatření *ad hoc* s cílem pokračovat v plnění environmentálních cílů, zabránit dalšímu zhoršení stavu postižených mořských vod a zmírnit nepříznivý dopad v rámci příslušné mořské oblasti nebo podoblasti.
- (28) V druhém zvláštním případě se jedná o situaci, kdy členský stát zjistí problém, který má dopad na stav prostředí jeho mořských vod, dokonce snad i celé dotčené mořské oblasti nebo podoblasti, ale který nelze vyřešit prostřednictvím opatření na vnitrostátní úrovni nebo na který se vztahuje jiná politika Společenství nebo mezinárodní dohoda. U těchto případů by mělo být stanoveno, že o nich má být Komise informována v rámci oznamování programů opatření, a že pokud je zapotřebí činnosti na úrovni Společenství, mají být předložena vhodná doporučení Komisi a Radě.
- (29) Pružnost zavedená pro zvláštní případy by však měla podléhat kontrole na úrovni Společenství. Pokud jde o první zvláštní případ, je tedy vhodné, aby v průběhu posuzování byla řádně zvážena účinnost veškerých přijímaných opatření *ad hoc*. Navíc v případech, kdy členský stát poukazuje na činnost provedenou z nadřazených důvodů veřejného zájmu, by mělo být zajištěno, aby změny mořského prostředí, k nimž z těchto důvodů došlo, trvale nevyklučovaly ani neohrožovaly dosažení dobrého stavu prostředí v dotčené mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států. Pokud se Komise domnívá, že plánovaná opatření nejsou dostatečná nebo vhodná k zajištění soudržné činnosti v celé mořské oblasti nebo podoblasti, sdělí to členským státům.

- (30) Pokud jde o druhý zvláštní případ, měla by Komise problém zvážit a reagovat do šesti měsíců. Při předkládání souvisejících návrhů Evropskému parlamentu a Radě by Komise měla případně zohlednit doporučení dotyčného členského státu.
- (31) Vzhledem k dynamické povaze mořských ekosystémů a jejich přirozené nestálosti a s ohledem na to, že tlaky a dopady na ně se mohou měnit s vývojem různých modelů lidské činnosti a vlivem změny klimatu, je nutné připustit, že vymezení dobrého stavu prostředí bude pravděpodobně třeba v průběhu času upravit. Proto je vhodné, aby programy opatření pro ochranu mořského prostředí a nakládání s ním byly pružné a přizpůsobivé a aby zohledňovaly vědeckotechnický vývoj. Z tohoto důvodu je třeba stanovit pravidelnou aktualizaci strategií pro mořské prostředí.
- (32) Rovněž je třeba stanovit zveřejňování programů opatření a jejich aktualizací a předkládání průběžných zpráv popisujících pokrok v provádění těchto programů Komisí.
- (33) V zájmu aktivního zapojení široké veřejnosti do stanovování, provádění a aktualizace strategií pro mořské prostředí je třeba stanovit poskytování náležitých informací o různých prvcích strategií pro mořské prostředí nebo jejich aktualizacích, jakož i na požádání příslušných informací použitých pro vypracování těchto strategií v souladu s právními předpisy Společenství o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí.
- (34) Komise by měla předložit první hodnotící zprávu o provádění této směrnice do dvou let od obdržení všech programů opatření, v každém případě však nejpozději do roku 2021. Následné zprávy Komise by poté měly být zveřejňovány jednou za šest let.
- (35) Je třeba upravit přijímání metodických norem pro posuzování stavu mořského prostředí, sledování, environmentálních cílů a přijímání technických formátů pro účely předávání a zpracování údajů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (Inspire) ⁽¹⁾.
- (36) Opatření pro řízení rybolovu by měla být přijímána pouze v rámci společné rybářské politiky, jak stanoví nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽²⁾, a to na základě vědeckých doporučení, a proto tato opatření nejsou předmětem této směrnice. Vypouštění a emise vznikající z využití radioaktivního materiálu se řídí články 30 a 31 Smlouvy o Euratomu, a proto by se na ně tato směrnice neměla vztahovat.
- (37) Společná rybářská politika by měla zohlednit dopady rybolovu na životní prostředí a cíle této směrnice.
- (38) Pokud se členské státy domnívají, že je zapotřebí činnosti ve výše uvedených oblastech nebo v jiných oblastech souvisejících s jinou politikou Společenství nebo mezinárodní dohodou, měly by předložit příslušná doporučení ohledně činnosti Společenství.
- (39) Jelikož cílů této směrnice, totiž ochrany a zachování mořského prostředí, předcházení zhoršování jeho stavu, a je-li to možné, obnovy tohoto prostředí v oblastech postižených nepříznivými vlivy zamýšlené činnosti, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (40) Programy opatření a následná činnost členských států by se měly v otázce řízení lidských činností řídit přístupem založeným na ekosystémech a zásadami uvedenými v článku 174 Smlouvy, zejména zásadou obezřetnosti.
- (41) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie ⁽³⁾, zejména jejím článkem 37, jehož cílem je podpora začlenění vysoké úrovně ochrany životního prostředí a zlepšování kvality životního prostředí do politik Společenství v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.
- (42) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽³⁾ Úř. věst. L 364, 18.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

(43) Komisi by měly být svěřeny pravomoci k úpravě příloh III, IV a V této směrnice na základě vědeckého a technického pokroku. Jelikož uvedená opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(44) Komisi by měly být svěřeny pravomoci ke stanovení kritérií a metodických norem pro určení dobrého stavu prostředí a k přijímání specifikací a standardizovaných metod pro sledování a posuzování. Jelikož uvedená opatření mají obecný význam a jejich účelem je doplnit tuto směrnici o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice stanoví rámec pro ochranu a zachování mořského prostředí, předcházení zhoršování jeho stavu, a je-li to možné, obnovu tohoto prostředí v oblastech postižených nepříznivými vlivy.

Za tímto účelem jsou strategie pro mořské prostředí vypracovávány a prováděny s cílem dosažení nebo zachování dobrého stavu mořského prostředí nejpozději do roku 2021.

2. Strategie pro mořské prostředí by měly uplatňovat ekosystémový přístup k řízení lidské činnosti a současně umožňovat udržitelné využívání zboží a služeb v mořské oblasti.

3. Tato směrnice přispívá k soudržnosti různých politik, dohod a legislativních opatření, které se dotýkají mořského prostředí, a jejím cílem je začlenit do nich environmentální otázky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na všechny mořské vody vymezené v čl. 3 odst. 1.

2. Tato směrnice se nevztahuje na činnosti, jejichž jediným účelem je obrana nebo národní bezpečnost. Členské státy se

však vynasnaží zajistit, aby takové činnosti byly prováděny způsobem slučitelným s cíli této směrnice, je-li to přijatelné a proveditelné.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „mořskými vodami“ vody, mořské dno a podzemí na straně směřující k moři od základní linie, od níž se měří šíře teritoriálních vod, až po nejvzdálenější hranici oblasti, ve které členský stát má nebo vykonává jurisdikci v souladu s UNCLOS, s výjimkou vod přilehlých k zemím a územím uvedeným v příloze II Smlouvy a k francouzským zámořským departementům a společenstvím. Mořské vody na straně směřující k moři od základní linie, na které se vztahuje směrnice 2000/60/ES, jsou zahrnuty pouze pokud jde o důležité prvky ochrany mořského prostředí, které jsou mimo oblast působnosti směrnice 2000/60/ES;
- 2) „mořskou oblastí“ oblast moře vymezená v článku 4. Mořské oblasti a jejich podoblasti jsou vymezeny pro účely usnadnění provádění této směrnice a jsou určeny s přihlédnutím k hydrologickým, oceánografickým a biogeografickým rysům;
- 3) „strategií pro mořské prostředí“ strategie, kterou je podle článku 5 třeba vytvořit a provádět pro každou mořskou oblast nebo podoblast;
- 4) „stavem prostředí“ celkový stav prostředí v mořských vodách s ohledem na strukturu, funkci a procesy mořských ekosystémů, které je tvoří, spolu s přirozenými fyziografickými, zeměpisnými a klimatickými činiteli, jakož i fyzikálními a chemickými podmínkami včetně těch, které vyplývají z lidských činností v dotčené oblasti;
- 5) „dobrým stavem prostředí“ stav prostředí mořských vod, jenž zajišťuje ekologicky rozmanité a dynamické oceány a moře, které jsou čisté, zdravé a v rámci svých skutečných podmínek výnosné, a je-li využívání mořského prostředí na udržitelné úrovni a zaručuje tak potenciál pro využití a činnosti současných i budoucích generací, tj.:
 - a) struktura, funkce a procesy mořských ekosystémů, spolu s přirozenými fyziografickými, zeměpisnými a klimatickými činiteli, umožňují těmto ekosystémům náležitě fungovat a uchovat si svou odolnost. Jsou chráněny mořské druhy a stanoviště, předchází se úbytku biologické rozmanitosti v důsledku lidské činnosti a funkce jednotlivých biologických složek jsou v rovnováze;

- b) hydromorfologické, fyzikální a chemické vlastnosti ekosystémů, včetně vlastností vznikajících na základě lidské činnosti v příslušné oblasti, podporují ekosystémy výše uvedeným způsobem. Antropogenní vlivy vstupující v podobě látek a energie do mořského prostředí nemají znečišťující účinky.

Dobrý stav prostředí je určován na úrovni mořských oblastí nebo podoblastí podle článku 4 na základě obecně použitelných kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I. Za účelem dosažení dobrého stavu prostředí se uplatňuje flexibilní řízení založené na ekosystémovém přístupu;

- 6) „kritérii“ charakteristické technické vlastnosti, které úzce souvisejí s obecně použitelnými kvalitativními deskriptory;
- 7) „environmentálním cílem“ kvalitativní nebo kvantitativní stanovení žádoucího stavu jednotlivých složek mořských vod pro každou mořskou oblast nebo podoblast. Environmentální cíle se stanoví podle článku 10;
- 8) „znečištěním“ přímé nebo nepřímé uvádění látek nebo energie do mořského prostředí v důsledku lidské činnosti, včetně hluku pod mořskou hladinou vyvolaného lidskou činností, které vede nebo by mohlo vést ke škodlivým účinkům, jako jsou poškození živých zdrojů a mořských ekosystémů, ohrožení lidského zdraví, překážky v provozování mořských činností včetně rybolovu, cestovního ruchu a rekreace a jiných zákonných využití moře, zhoršení jakosti používané mořské vody a snižování hodnoty prostředí nebo obecně narušení udržitelného využívání zboží a služeb mořských oblastí;
- 9) „zvláštní oblasti“ oblast v mořských vodách členského státu, kde nelze dosáhnout environmentálních cílů prostřednictvím opatření přijatých daným členským státem z důvodů uvedených v článku 14;
- 10) „regionální spolupráci“ spolupráce a koordinace činností mezi členskými státy a, pokud možno, třetími zeměmi sdílejícími tutéž mořskou oblast nebo podoblast za účelem vytváření a provádění strategií pro mořské prostředí;
- 11) „regionálními úmluvami pro mořské prostředí“ mezinárodní úmluvy nebo mezinárodní dohody spolu s jejich řídicími orgány sjednanými v zájmu ochrany mořského prostředí mořských oblastí uvedených v článku 4, například Úmluva o ochraně mořského prostředí v oblasti Baltského moře, Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku a Úmluva o ochraně mořského prostředí a pobřežní oblasti Středozemního moře.

Článek 4

Mořské oblasti a podoblasti

1. Členské státy berou při provádění svých povinností podle této směrnice patřičný ohled na skutečnost, že mořské vody pod jejich svrchovaností nebo jurisdikcí jsou nedílnou součástí těchto mořských oblastí:

- a) Baltského moře;
- b) severovýchodního Atlantského oceánu;
- c) Středozemního moře;
- d) Černého moře.

2. V zájmu zohlednění zvláštností určité oblasti mohou členské státy provádět tuto směrnici prostřednictvím odkazu na subdivize mořských vod příslušné úrovně uvedených v odstavci 1 za předpokladu, že jsou tyto subdivize vymezeny způsobem slučitelným s těmito mořskými podoblastmi:

- a) v severovýchodním Atlantském oceánu:
 - i) oblast Severního moře v širším smyslu včetně Kattegatu a Lamanšského průlivu;
 - ii) Keltské moře;
 - iii) Biskajský záliv a pobřeží Iberského poloostrova;
 - iv) v Atlantském oceánu biogeografická oblast Makaronésie, tedy vody obklopující Azory, Madeiru a Kanárské ostrovy;
- b) ve Středozemním moři:
 - i) západní část Středozemního moře;
 - ii) Jaderské moře;
 - iii) Jónské moře a střední část Středozemního moře;
 - iv) Egejské a Levantské moře.

Členské státy uvědomí Komisi o všech subdivizích do dne stanoveného v prvním pododstavci čl. 24 odst. 1, mohou je však upravit po dokončení počátečního posouzení podle čl. 5 odst. 2 písm. a) bodu i).

Článek 5

Strategie pro mořské prostředí

1. Každý členský stát vytvoří v každé příslušné mořské oblasti nebo podoblasti strategii pro mořské prostředí pro své mořské vody v souladu s akčním plánem stanoveným v odst. 2 písm. a) a b).

2. Členské státy spolupracují s cílem zajistit, aby byla v rámci každé mořské oblasti nebo podoblasti koordinována opatření vyžadovaná v zájmu dosažení cílů této směrnice, zejména jednotlivé části strategií pro mořské prostředí uvedené v písmenech a) a b), takto:

a) příprava:

- i) počáteční posouzení současného stavu prostředí dotyčných vod a dopadu lidských činností na toto prostředí podle článku 8, které má být dokončeno do ... (*);
- ii) stanovení dobrého stavu prostředí dotyčných vod podle čl. 9 odst. 1, které má být provedeno do ... (*);
- iii) stanovení řady environmentálních cílů a souvisejících ukazatelů podle čl. 10 odst. 1 do ... (**);
- iv) stanovení a provádění programu sledování pro průběžné posuzování a pravidelnou aktualizaci cílů podle čl. 11 odst. 1 do ... (***), pokud příslušné právní předpisy Společenství nestanoví jinak;

b) program opatření:

- i) nejpozději do roku 2016 vypracovat program opatření určený k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí podle čl. 13 odst. 1, 2 a 3;
- ii) nejpozději do roku 2018 začít s prováděním programu uvedeného v bodu i) podle čl. 13 odst. 7.

3. Členské státy, jejichž hranice leží v téže mořské oblasti nebo podoblasti spadající do působnosti této směrnice, by se v případě, kdy je stav moře natolik kritický, že vyžaduje naléhavý zásah, měly snažit dohodnout na akčním plánu podle odstavce 1, který zahrnuje včasnější uvedení programů opatření v platnost. V těchto případech

a) dotyčné členské státy informují Komisi o pozměněných časových lhůtách a postupují podle nich;

b) Komise je vyzvána, aby zvažila zajištění činnosti na podporu členských států při jejich zvýšeném úsilí o zlepšení mořského prostředí tím, že z dotyčné oblasti učiní pilotní projekt.

4. Členské státy vypracují a provádějí všechny části strategií pro mořské prostředí uvedené v odst. 2 písm. a) a b), ale nevyžaduje se přitom od nich, aby přijímaly zvláštní opatření, pokud mořské prostředí není významně ohroženo nebo pokud by náklady byly vzhledem k ohrožení mořského prostředí neúměrné.

(*) Čtyři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(**) Pět let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(***) Šest let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Pokud členský stát nepřijme opatření z některého z těchto důvodů, poskytne Komisi nezbytné odůvodnění svého rozhodnutí.

Článek 6

Regionální spolupráce

1. Za účelem koordinace uvedené v čl. 5 odst. 2 členské státy, je-li to účelné a vhodné, využívají stávající regionální institucionální struktury spolupráce, včetně struktur v rámci regionálních úmluv pro mořské prostředí, vztahující se na danou mořskou oblast nebo podoblast.

2. Pro účely této směrnice vyvíjejí členské státy v každé mořské oblasti nebo podoblasti veškeré úsilí, s využitím příslušných mezinárodních fór včetně mechanismů a struktur daných regionálními úmluvami pro mořské prostředí, ke koordinaci svých činností se třetími zeměmi, které mají svrchovanost nebo jurisdikci nad vodami v téže mořské oblasti nebo podoblasti.

V této souvislosti členské státy co nejvíce navazují na příslušné stávající programy a činnosti vyvíjené v rámci struktur vyplývajících z mezinárodních dohod, jako jsou regionální úmluvy pro mořské prostředí.

S cílem umožnit členským státům nacházejícím se v dané mořské oblasti nebo podoblasti splnit povinnosti podle této směrnice se koordinace a spolupráce případně rozšíří na všechny členské státy v oblasti povodí příslušející k této mořské oblasti nebo podoblasti, včetně vnitrozemských států, přičemž se využijí zavedené struktury spolupráce stanovené touto směrnicí nebo směrnicí 2000/60/ES.

Článek 7

Příslušné orgány

1. Členské státy do ... (****) určí pro každou dotyčnou mořskou oblast nebo podoblast orgán nebo orgány příslušné pro provádění této směrnice s ohledem na jejich mořské vody.

Do ... (*****) poskytnou členské státy Komisi seznam určených příslušných orgánů spolu s údaji uvedenými v příloze II.

(****) Tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

(*****) Čtyřicet dva měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Zároveň členské státy zašlou Komisi seznam svých příslušných orgánů, pokud jde o mezinárodní subjekty, na jejichž činnosti se podílejí a které jsou důležité pro provádění této směrnice.

Členské státy v oblasti povodí příslušející ke každé mořské oblasti nebo podoblasti rovněž určí orgán nebo orgány příslušné pro spolupráci a koordinaci podle článku 6.

2. Členské státy sdělí Komisi jakékoliv změny údajů poskytnutých podle odstavce 1 do šesti měsíců od vstupu těchto změn v platnost.

KAPITOLA II

STRATEGIE PRO MOŘSKÉ PROSTŘEDÍ: PŘÍPRAVA

Článek 8

Posouzení

1. Členské státy provedou počáteční posouzení svých mořských vod, v němž zohlední stávající údaje, jsou-li dostupné, a které se skládá z

- analýzy základních vlastností a současného stavu prostředí uvedených vod, která je založená na orientačním seznamu prvků uvedeném v tabulce 1 přílohy III a zahrnuje fyzikální a chemické vlastnosti, typy stanovišť, biologické vlastnosti, a hydromorfologii;
- analýzy hlavních zátěží a dopadů, včetně lidské činnosti, na vlastnosti a stav prostředí uvedených vod, která je založená na orientačním seznamu prvků uvedeném v tabulce 2 přílohy III a zahrnuje kvalitativní a kvantitativní směs různých zátěží, jakož i rozeznatelné trendy;
- hospodářské a sociální analýzy využívání uvedených vod a nákladů souvisejících se zhoršením mořského prostředí.

2. Analýzy uvedené v odstavci 1 zohlední prvky týkající se pobřežních, brakických a teritoriálních vod, na které se vztahují příslušná ustanovení směrnice 2000/60/ES. V zájmu vypracování komplexního posouzení stavu mořského prostředí zohlední nebo použijí za základ rovněž další příslušná posouzení, jako jsou posouzení provedená společně v souvislosti s regionálními úmluvami pro mořské prostředí.

Článek 9

Stanovení dobrého stavu prostředí

1. S ohledem na počáteční posouzení provedené podle čl. 8 odst. 1 členské státy určí pro každou příslušnou mořskou oblast nebo podoblast soubor vlastností, jaké musí mít mořské vody

pro dobrý stav prostředí, na základě obecně použitelných kvalitativních deskriptorů uvedených v příloze I a kritérií a metodických norem uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

Zohlední přitom orientační seznamy prvků uvedené v příloze III, a zejména fyzikální a chemické vlastnosti, typy stanovišť, biologické vlastnosti, a hydromorfologii.

2. Členské státy informují Komisi o posouzení provedeném podle čl. 8 odst. 1 a o určení podle odstavce 1 tohoto článku do tří měsíců od dokončení tohoto určení.

3. Kritéria a metodické normy ke stanovení dobrého stavu prostředí, které jsou určeny ke změně jiných než podstatných prvků této směrnice, tím, že ji doplňují, se stanoví na základě příloh I a III do ... (*) regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3 tak, aby byla zajištěna jednotnost a umožnilo se srovnání mořských oblastí nebo podoblastí, pokud jde o rozsah, v jakém bylo dobrého stavu prostředí dosaženo. Před navržením těchto kritérií a norem Komise konzultuje všechny zúčastněné strany, včetně regionálních úmluv pro mořské prostředí.

Článek 10

Stanovení environmentálních cílů

1. Na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1 členské státy stanoví pro každou mořskou oblast nebo podoblast komplexní soubor environmentálních cílů a souvisejících ukazatelů pro své mořské vody, jejichž cílem je napomáhat dosažení dobrého stavu mořského prostředí, a zohlední přitom orientační seznam vlastností uvedený v příloze IV.

Při navrhování těchto cílů a ukazatelů členské státy zohlední pokračující naplňování příslušných stávajících environmentálních cílů stanovených pro stejné vody na vnitrostátní úrovni, na úrovni Společenství nebo na mezinárodní úrovni s cílem zajistit vzájemnou slučitelnost těchto cílů.

2. Členské státy oznámí Komisi stanovené environmentální cíle do tří měsíců od jejich stanovení.

Článek 11

Programy sledování

1. Na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1 členské státy stanoví a provedou koordinované programy sledování pro průběžné posuzování stavu prostředí svých mořských vod na základě orientačních seznamů prvků uvedených v příloze III a seznamu uvedeného v příloze V a s odkazem na environmentální cíle stanovené podle článku 10.

(*) Dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Programy sledování vycházejí z příslušných ustanovení pro posuzování a sledování stanovených právními předpisy Společenství nebo v rámci mezinárodních dohod a jsou s nimi slučitelné.

2. Členské státy oznámí Komisi programy sledování do tří měsíců od jejich stanovení.

3. Technické předpisy a standardizované metody sledování a posuzování, které zohledňují stávající závazky a zajišťují srovnatelnost výsledků sledování a posuzování a které jsou určeny ke změně jiných než podstatných prvků této směrnice, tím, že ji doplňují, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3.

Článek 12

Oznamování a sdělení Komise

Na základě všech oznámení učiněných podle čl. 9 odst. 2, čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 2 sdělí Komise každému členskému státu s ohledem na každou mořskou oblast nebo podoblast, zda oznámené prvky tvoří vhodný rámec pro splnění požadavků této směrnice.

Při vytváření těchto sdělení Komise zváží soudržnost rámců uvnitř různých mořských oblastí nebo podoblastí a v celém Společenství, přičemž může požádat dotčený členský stát, aby poskytl veškeré další dostupné a potřebné informace.

KAPITOLA III

STRATEGIE PRO MOŘSKÉ PROSTŘEDÍ: PROGRAMY OPATŘENÍ

Článek 13

Programy opatření

1. Členské státy pro každou dotčnou mořskou oblast nebo podoblast určí opatření, která je nutno přijmout k dosažení nebo zachování dobrého stavu prostředí, stanoveného podle čl. 9 odst. 1, ve všech jejich mořských vodách.

Tato opatření se navrhuje na základě počátečního posouzení provedeného podle čl. 8 odst. 1, s odkazem na environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1 a s ohledem na typy opatření uvedené v příloze VI.

2. Členské státy začlení opatření navrhovaná podle odstavce 1 do programu opatření, přičemž zohlední příslušná opatření vyžadovaná právními předpisy Společenství, zejména směrnice 2000/60/ES, nebo mezinárodními dohodami.

3. Při sestavování programu opatření podle odstavce 2 členské státy náležitě zohlední udržitelný rozvoj a zejména sociální a hospodářské dopady zamýšlených opatření.

Členské státy zajistí, aby opatření byla nákladově efektivní a technicky proveditelná, a před zavedením jakéhokoli nového opatření provedou posouzení dopadů včetně analýz nákladů a přínosů.

4. Programy opatření zavedené podle tohoto článku by měly zahrnovat opatření jako například využití zvláštních oblastí ochrany podle směrnice 92/43/EHS, využití zvláště chráněných oblastí podle směrnice 79/409/EHS a chráněných mořských oblastí dohodnutých Společenstvím nebo dotčenými členskými státy v rámci mezinárodních nebo regionálních dohod, jichž jsou smluvními stranami.

V této souvislosti by členské státy měly zajistit, aby tyto oblasti přispěly k vytvoření dostatečně velké, soudržné a reprezentativní sítě mořských chráněných oblastí.

5. Členské státy ve svých programech opatření určí, jak budou tato opatření prováděna a jak budou přispívat k dosažení environmentálních cílů stanovených podle čl. 10 odst. 1.

6. Členské státy oznámí Komisi a všem ostatním dotčeným členským státům své programy opatření do tří měsíců po jejich sestavení.

7. S výhradou článku 16 členské státy zajistí, aby byly programy zahájeny do dvou let po jejich dokončení.

Článek 14

Odchytky

1. Členský stát může v rámci svých mořských vod určit zvláštní oblast, v níž z jakéhokoliv z důvodů uvedených v písmenech a) až d) nelze dosáhnout environmentálních cílů prostřednictvím opatření přijatých členským státem nebo jich z důvodu uvedeného v písmenu e) nelze dosáhnout ve stanovené lhůtě:

a) činnost nebo nečinnost, za niž není dotčený členský stát odpovědný;

b) přirozené příčiny;

c) vyšší moc;

d) změny vlastností mořských vod způsobené činnostmi z nadřazených důvodů veřejného zájmu, které převažují nad nepříznivým dopadem na životní prostředí, včetně jakéhokoliv přeshraničního vlivu;

e) přírodní podmínky, které nedovolují včasné zlepšení stavu dotčených mořských vod.

Členský stát tuto oblast ve svém programu opatření jasně určí a své stanovisko Komisi odůvodní. Členské státy při určování zvláštních oblastí zvažují důsledky pro členské státy nacházející se v dotyčné mořské oblasti nebo podoblasti.

Dotčený členský stát však přijme vhodná opatření *ad hoc* s cílem pokračovat v plnění environmentálních cílů, zabránit dalšímu zhoršení stavu mořských vod postižených z důvodů uvedených v písmenech b), c) nebo d) a zmírnit nepříznivý dopad na úrovni příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států.

2. V situaci uvedené v odst. 1 písm. d) členské státy zajistí, aby změny trvale nevyklučovaly ani neohrožovaly dosažení dobrého stavu prostředí na úrovni příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nebo v mořských vodách jiných členských států.

3. Opatření *ad hoc* podle odst. 1 třetího pododstavce jsou podle možností začleněny do programů opatření.

Článek 15

Doporučení pro činnost Společenství

1. Pokud členský stát zjistí problém, který má vliv na stav prostředí jeho mořských vod a který nelze vyřešit prostřednictvím opatření přijatých na vnitrostátní úrovni nebo který souvisí s jinou politikou Společenství nebo mezinárodní dohodou, uvědomí o této skutečnosti Komisi a poskytne odůvodnění svého stanoviska.

Komise reaguje do šesti měsíců.

2. Pokud je nutný zásah orgánů Společenství, členské státy sdělí Komisi a Radě patřičná doporučení pro opatření týkající se problému uvedeného v odstavci 1. Pokud příslušné právní předpisy Společenství nestanoví jinak, Komise odpoví na každé takové doporučení do šesti měsíců a případně zohlední tato doporučení při předkládání souvisejících návrhů Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 16

Oznamování a pokyny Komise

Na základě oznámení o programech opatření učiněných podle čl. 13 odst. 6 Komise sdělí každému členskému státu, zda ozná-

mené programy tvoří vhodný rámec pro dosažení dobrého stavu prostředí stanoveného podle čl. 9 odst. 1.

Při vytváření těchto pokynů Komise zvažuje soudržnost programů opatření v celém Společenství a může požádat dotyčný členský stát, aby poskytl veškeré další dostupné a potřebné informace.

KAPITOLA IV

AKTUALIZACE, ZPRÁVY A INFORMOVÁNÍ VEŘEJNOSTI

Článek 17

Aktualizace

1. Členské státy zajistí, aby strategie pro mořské prostředí pro jednotlivé příslušné mořské oblasti nebo podoblasti byly stále aktuální.

2. Pro účely odstavce 1 členské státy koordinovaným způsobem podle článku 5 přezkoumají tyto prvky svých mořských strategií každých šest let po jejich prvním stanovení:

a) počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1;

b) environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1;

c) programy sledování stanovené podle čl. 11 odst. 1;

d) programy opatření stanovené podle čl. 13 odst. 2.

3. Podrobné údaje o případných aktualizacích provedených na základě přezkumů podle odstavce 2 se zasílají Komisi, stranám regionálních úmluv pro mořské prostředí a všem dalším příslušným členským státům do tří měsíců od jejich zveřejnění podle čl. 19 odst. 2.

4. Články 12 a 16 se na tento článek použijí obdobně.

Článek 18

Průběžné zprávy

Do tří let od zveřejnění jednotlivých programů opatření nebo jejich aktualizace podle čl. 19 odst. 2 členské státy předloží Komisi stručnou průběžnou zprávu popisující pokrok v provádění uvedeného programu.

Článek 19

Veřejné konzultace a informování veřejnosti

1. V souladu s příslušnými platnými právními předpisy Společenství členské státy zajistí, aby všechny zúčastněné strany dostaly příležitost se včas a účinně zapojit do provádění této směrnice.

2. Členské státy zveřejní a zpřístupní veřejnosti za účelem připomínkování souhrny těchto prvků svých strategií pro mořské prostředí nebo jejich příslušných aktualizací:

- a) počáteční posouzení podle čl. 8 odst. 1 a stanovení dobrého stavu prostředí podle čl. 9 odst. 1;
- b) environmentální cíle stanovené podle čl. 10 odst. 1;
- c) programy sledování stanovené podle čl. 11 odst. 1;
- d) programy opatření stanovené podle čl. 13 odst. 2.

3. Pokud jde o přístup k informacím o životním prostředí, použije se směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS⁽¹⁾.

Členské státy poskytnou Komisi pro účely plnění jejich úkolů souvisejících s touto směrnicí práva pro přístup k těmto údajům a informacím a pro jejich využívání, v souladu se směrnicí 2007/2/ES.

Článek 20

Zprávy Komise

1. Komise zveřejní první hodnotící zprávu o provádění této směrnice do dvou let od obdržení všech programů opatření, v každém případě však nejpozději do roku 2021.

Další zprávy pak Komise zveřejňuje každých šest let. Uvedené zprávy předkládá Evropskému parlamentu a Radě.

- 2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto prvky:
 - a) přezkum pokroku v provádění této směrnice;
 - b) přezkum stavu mořského prostředí ve Společenství provedený v koordinaci s Evropskou agenturou pro životní

⁽¹⁾ Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26.

prostředí a příslušnými regionálními námořními a rybářskými organizacemi a úmluvami;

- c) přehled strategií pro mořské prostředí a doporučení k jejich zlepšení;
- d) souhrn informací poskytnutých členskými státy podle článků 12 a 16 a posouzení provedených Komisí podle článku 16 v souvislosti s informacemi obdrženými od členských států podle článku 15;
- e) souhrn odpovědí na každou ze zpráv předložených členskými státy Komisi podle článku 18;
- f) souhrn odpovědí na připomínky Evropského parlamentu a Rady k předchozím strategiím pro mořské prostředí;
- g) souhrn příspěvků jiných příslušných politik Společenství k dosažení cílů této směrnice.

Článek 21

Přezkum této směrnice

Komise přezkoumá tuto směrnici do ... (*) a případně navrhne nutné změny.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Technické úpravy

- 1. Přílohy III, IV a V lze změnit s ohledem na vědecký a technický pokrok regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 3, přičemž se zohlední období pro přezkum a aktualizaci strategií pro mořské prostředí podle čl. 17 odst. 2.
- 2. Postupem podle čl. 23 odst. 2 lze přijmout
 - a) metodické normy pro používání příloh I, III, IV a V;
 - b) technické formáty pro účely přenosu a zpracování údajů, včetně statistických a kartografických údajů.

(*) Patnáct let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Článek 23

Regulativní výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES, s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 24

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s touto směrnicí do ... (*). Znění těchto předpisů sdělí neprodleně Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy bez mořských vod uvedou v účinnost pouze předpisy, které jsou nezbytné k zajištění souladu s požadavky článků 6 a 7.

Pokud tyto předpisy již ve vnitrostátním právu existují, sdělí dotyčné členské státy jejich znění Komisi.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda

...

(*) Tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost.

PŘÍLOHA I

OBECNĚ POUŽITELNÉ KVALITATIVNÍ DESKRIPTORY, KTERÉ JE TŘEBA ZVÁŽIT PŘI URČOVÁNÍ DOBRÉHO STAVU PROSTŘEDÍ**(UVEDENÉ V ČL. 3 BODU 5, ČL. 9 ODS. 1 A 3 A ČLÁNKU 22)**

- 1) Všechny složky mořské potravní sítě se v rozsahu, v jakém jsou známy, vyskytují v běžném množství a rozmanitosti.
- 2) Nepůvodní druhy uvedené do prostředí v důsledku lidské činnosti se vyskytují v množství, jež nepříznivým způsobem neovlivňuje ekosystémy.
- 3) Úrovně populací všech komerčně využívaných ryb a měkkýšů a korýšů jsou v rámci bezpečných biologických limitů.
- 4) Eutrofizace vzniklá lidskou činností je co nejnižší, zejména její nepříznivé účinky.
- 5) Druhy a stanoviště vykazují rozložení, množství a kvalitu odpovídající běžným fyziografickým, geografickým a klimatickým podmínkám. Biologická rozmanitost je zachována.
- 6) Celistvost mořského dna je na takové úrovni, která zaručuje ochranu funkcí ekosystémů.
- 7) Trvalá změna hydrografických podmínek nemá nepříznivý dopad na mořské ekosystémy.
- 8) Koncentrace znečišťujících látek nejsou na úrovních, které by vyvolávaly znečišťující účinky.
- 9) Znečišťující látky v rybách a v jiných potravinách mořského původu nepřekračují úroveň stanovené právními předpisy Společenství nebo jinými příslušnými normami.
- 10) Vlastnosti a množství odpadků v moři neškodí mořskému prostředí.
- 11) Uvádění energie, včetně hluku pod mořskou hladinou, nemá nepříznivé účinky na mořské prostředí.

Za účelem stanovení vlastností dobrého stavu prostředí v mořské oblasti nebo podoblasti podle čl. 9 odst. 1 členské státy zváží všechny obecně použitelné kvalitativní deskriptory uvedené v této příloze s cílem určit deskriptory, které se použijí pro stanovení dobrého stavu prostředí mořské oblasti nebo podoblasti. Pokud se členský stát domnívá, že použití jednoho nebo více těchto descriptorů není vhodné, poskytne Komisi odůvodnění v rámci oznámení podle čl. 9. odst. 2.

PŘÍLOHA II

PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY**(UVEDENÉ V ČL. 7 ODS. 1)**

- 1) Název a adresa příslušného orgánu nebo orgánů – oficiální název a adresa určeného příslušného orgánu nebo orgánů.
- 2) Právní status příslušného orgánu nebo orgánů – stručný popis právního statusu příslušného orgánu nebo orgánů.
- 3) Povinnosti – stručný popis právních a správních povinností příslušného orgánu nebo orgánů a jejich úlohy ve vztahu k dotyčným mořským vodám.
- 4) Členství – pokud příslušný orgán nebo orgány působí jako koordinující subjekt pro jiné příslušné orgány, vyžaduje se jejich seznam společně se souhrnem institucionálních vztahů ustavených za účelem zajištění koordinace.
- 5) Regionální nebo subregionální koordinace – vyžaduje se souhrn mechanismů zřízených k zajištění koordinace mezi členskými státy, jejichž mořské vody spadají do stejné mořské oblasti nebo podoblasti.

PŘÍLOHA III

ORIENTAČNÍ SEZNAMY VLASTNOSTÍ, ZÁTĚŽÍ A DOPADŮ

(UVEDENÉ V ČL. 8 ODS. 1, ČL. 9 ODS. 1, ČL. 9 ODS. 3, ČL. 11 ODS. 1 A ČLÁNKU 22)

Tabulka 1

Vlastnosti

Fyzikální a chemické vlastnosti	— topografie a batymetrie mořského dna, — roční a sezónní teplotní režim a pokrytí ledem, rychlost proudu, stoupání vod z hloubky na hladinu, vystavení účinkům vln, vlastnosti mísení, zakalení, doba setrvání, — prostorové a časové rozložení slanosti, — prostorové a časové rozložení živin (DIN, TN, DIP, TP, TOC) a kyslíku, — profily pH a $p\text{CO}_2$ nebo rovnocenné informace používané pro měření mořské acidifikace.
Typy stanovišť	— hlavní typ(y) stanovišť mořského dna a vodního sloupce s popisem jejich charakteristických fyzikálních a chemických vlastností, jako jsou hloubka, vodní teplotní režim, proudy a jiné pohyby vody, slanost, struktura a substrát dna, — určení a mapování zvláštních typů stanovišť, zvláště těch, které jsou v rámci právních předpisů Společenství (směrnice o stanovištích a směrnice o ptácích) nebo mezinárodních úmluv uznávány nebo označovány jako stanoviště se zvláštním významem pro vědu nebo biologickou rozmanitost, — stanoviště v oblastech, které si z důvodu svých vlastností, umístění nebo strategického významu zasluhují zvláštní pozornost. Může se jednat o oblasti podléhající silným nebo zvláštním zátěžím nebo o oblasti, které zasluhují zvláštní režim ochrany.
Biologické vlastnosti	— popis biologických společenstev souvisejících s hlavními stanovišti mořského dna a vodního sloupce. Tento popis by zahrnoval informace o společenstvech fytoplanktonu a zooplanktonu, včetně druhů a sezónní variability, — informace o krytosemenných rostlinách, makrořasách a bezobratlých živočišných žijících při dně včetně složení druhů, biomasy a roční a sezónní variability, — informace o struktuře rybích populací, včetně jejich množství, rozmístění a struktury podle věku a velikosti, — popis populační dynamiky, přirozené a skutečné oblasti rozšíření a stavu druhů mořských savců a plazů, které se vyskytují v dané mořské oblasti nebo podoblasti, — popis populační dynamiky, přirozené a skutečné oblasti rozšíření a stavu druhů mořských ptáků, které se vyskytují v dané mořské oblasti nebo podoblasti, — popis populační dynamiky, přirozené a skutečné oblasti rozšíření a stavu ostatních druhů vyskytujících se v dané mořské oblasti nebo podoblasti, které podléhají právním předpisům Společenství nebo mezinárodním dohodám, — soupis dočasného výskytu, množství a prostorového rozmístění nepůvodních, exotických druhů, nebo případně geneticky odlišných forem původních druhů, které se v mořské oblasti nebo podoblasti nacházejí.
Jiné vlastnosti	— popis stavu, pokud jde o chemické látky, včetně problémových chemických látek, kontaminace usazenin, problematických bodů, zdravotních problémů a kontaminace bioty (zejména živočichů a rostlin určených pro lidskou spotřebu), — popis jakýchkoli dalších vlastností nebo rysů typických nebo specifických pro danou mořskou oblast nebo podoblast.

Tabulka 2

Zátěže a dopady

Fyzická ztráta	— zakrytí (například umělými stavbami, ukládáním vytěžené hlušiny), — uzavření (například stálými stavbami).
Fyzické poškození	— změny zanesení (například vlivem vypouštění látek, zesílených přívalů, hloubení), — oděr (například vlivem plavby lodí, kotvení, komerčního rybolovu), — selektivní těžba (například vlivem komerčního rybolovu, těžby kameniva, zachycení).
Jiné fyzikální narušení	— podvodní hluk (například lodní plavba, seismická činnost), — odpadky v moři.
Narušení přirozených hydrologických procesů	— významné změny v tepelném režimu (například vlivem vypouštění látek, elektráren), — významné změny režimu slanosti (například vlivem staveb, jež brání pohybu vody, odvádění vody).
Kontaminace nebezpečnými látkami	— vnášení syntetických sloučenin (například prioritních látek podle směrnice 2000/60/ES, které se týkají mořského prostředí, biologicky aktivních látek, pesticidů, antivegetativních látek, léčiv v důsledku například úniků z difúzních zdrojů, náhodného znečištění plavidly, atmosférické depozice), — vnášení nesyntetických sloučenin (například těžkých kovů, uhlovodíků v důsledku například náhodného znečištění plavidly, atmosférické depozice, přívodů z řek), — vnášení radionuklidů.
Obohacování živinami a organickými látkami	— vnosy dusíku a fosforu (například přímé vypouštění z bodových zdrojů, úniky z difúzních zdrojů včetně zemědělství, atmosférická depozice), — Obohacování organickými látkami (například mořská akvakultura, přívody z řek).
Biologické narušení	— vnášení mikrobiálních patogenů, — vnášení nepůvodních druhů a přemísťování, — selektivní odchyt druhů (například komerční a rekreační rybolov).

PŘÍLOHA IV

ORIENTAČNÍ SEZNAM VLASTNOSTÍ, JEŽ JE TŘEBA ZOHLEDNIT PŘI STANOVENÍ ENVIRONMENTÁLNÍCH CÍLŮ**(UVEDENÝ V ČL. 10 ODS. 1 A ČLÁNKU 22)**

- 1) Přiměřené pokrytí prvků charakterizujících mořské vody pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států v mořské oblasti nebo podoblasti.
 - 2) Nutnost stanovit a) cíle vytvářející požadované podmínky založené na definici dobrého stavu prostředí; b) měřitelné cíle a související ukazatele, které umožňují sledování a posuzování, a c) operační cíle související s konkrétními prováděcími opatřeními, které podporují jejich dosažení.
 - 3) Stanovení stavu prostředí, jehož má být dosaženo nebo jenž má být zachován, a popis tohoto stavu z hlediska měřitelných vlastností prvků, které charakterizují mořské vody členského státu v mořské oblasti nebo podoblasti.
 - 4) Soudržnost stanovených cílů; neexistence rozporů mezi nimi.
 - 5) Přesné stanovení zdrojů potřebných k dosažení cílů.
 - 6) Stanovení cílů, včetně případných prozatímních cílů, s časovým horizontem pro jejich dosažení.
 - 7) Stanovení ukazatelů, které jsou určeny ke sledování pokroku a které slouží jako pokyny pro správní rozhodnutí v zájmu dosažení cílů.
 - 8) Případně stanovení referenčních bodů (cílové a limitní referenční body).
 - 9) Náležité zvážení sociálních a ekonomických otázek při stanovování cílů.
 - 10) Přezkoumání souboru environmentálních cílů, s nimi souvisejících ukazatelů a limitních i cílových referenčních bodů na základě environmentálního cíle stanoveného v článku 1 této směrnice s cílem posoudit, zda splnění cílů povede k dosažení stavu mořských vod pod svrchovaností nebo jurisdikcí členských států v mořské oblasti, který by těmto cílům odpovídal.
 - 11) Slučitelnost cílů se závazky, které přijalo Společenství a jeho členské státy v rámci příslušných mezinárodních a regionálních dohod, s využitím těch, které jsou pro dané mořské oblasti nebo podoblasti nejdůležitější za účelem dosažení environmentálního cíle stanoveného v článku 1 této směrnice.
 - 12) Sestavení souboru cílů a ukazatelů je třeba přezkoumat s ohledem na environmentální cíl stanovený v článku 1 této směrnice s cílem posoudit, zda splnění cílů povede k dosažení jim odpovídajícího stavu mořského prostředí.
-

PŘÍLOHA V

PROGRAMY SLEDOVÁNÍ

(UVEDENÉ V ČL. 11 ODS. 1 A ČLÁNKU 22)

- 1) Nutnost poskytovat informace pro posuzování stavu prostředí a pro odhad toho, co je třeba ještě vykonat a jak velký je pokrok na cestě k dobrému stavu prostředí v souladu s přílohou III a s kritérii a metodickými normami, jež mají být stanoveny podle čl. 8 odst. 3 této směrnice.
- 2) Nutnost zajistit vytváření informací, které umožňují určení vhodných ukazatelů pro environmentální cíle podle článku 10 této směrnice.
- 3) Nutnost zajistit vytváření informací, které umožní posouzení dopadu opatření uvedených v článku 13 této směrnice.
- 4) Nutnost zahrnout činnosti určené ke zjištění příčiny změn, a tedy i možných nápravných opatření, která by musela být přijata pro obnovení dobrého stavu prostředí, pokud jsou zjištěny odchylky od požadovaného rozsahu tohoto stavu.
- 5) Nutnost poskytovat informace o znečišťujících chemických látkách v druzích z oblastí obchodního rybolovu určených k lidské spotřebě.
- 6) Nutnost zahrnout činnosti, kterými se ověří, zda nápravná opatření vedou k požadovaným změnám a nemají žádné nežádoucí vedlejší účinky.
- 7) Nutnost shromažďovat informace na základě mořských oblastí nebo podoblastí v souladu s článkem 4 této směrnice.
- 8) Nutnost zajistit srovnatelné přístupy a metody posuzování v rámci jednotlivých mořských oblastí nebo podoblastí a mezi nimi.
- 9) Nutnost vypracovat technické předpisy a standardizované metody sledování na úrovni Společenství, aby bylo možné porovnávat informace.
- 10) Nutnost zajistit v nejvyšším možném rozsahu slučitelnost se současnými programy vypracovanými na regionální a mezinárodní úrovni s cílem podporovat soudržnost mezi těmito programy a předcházet zdvojení vynaloženého úsilí, s využitím pokynů pro sledování, které jsou pro příslušné mořské oblasti nebo podoblasti nejdůležitější.
- 11) Nutnost zahrnout do počátečního posouzení podle článku 8 této směrnice posouzení významných změn environmentálních podmínek a v případě potřeby i nových a vznikajících problémů.
- 12) Nutnost věnovat v rámci počátečního posouzení podle článku 8 této směrnice pozornost příslušným prvkům uvedeným v příloze III včetně jejich přirozené proměnlivosti a hodnotit vývoj při dosahování environmentálních cílů stanovených podle čl. 10 odst. 1 této směrnice, případně prostřednictvím stanovených ukazatelů a jejich limitních a cílových referenčních bodů.

PŘÍLOHA VI

PROGRAMY OPATŘENÍ

(UVEDENÉ V ČL. 13 ODS. 1 A ČLÁNKU 22)

- 1) Vstupní regulace: správní opatření, která ovlivňují povolený rozsah lidské činnosti.
- 2) Výstupní regulace: správní opatření, která ovlivňují povolený stupeň narušení složky ekosystému.
- 3) Regulace prostorového a časového rozložení: správní opatření, která mají vliv na to, kdy a kde k jaké činnosti může docházet.
- 4) Správní koordinační opatření: nástroje pro zajištění koordinace řízení.
- 5) Hospodářské podněty: správní opatření, která zajišťují, aby bylo v hospodářském zájmu těch, kteří využívají mořské ekosystémy, jednat tak, aby jejich jednání přispívalo k dosažení cíle dobrého stavu prostředí.
- 6) Nástroje pro zmírňování a nápravu: správní nástroje, které řídí lidské činnosti tak, aby docházelo k obnovování poškozených složek mořských ekosystémů.
- 7) Komunikace, zapojení zúčastněných stran a zvyšování veřejného povědomí.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

V říjnu roku 2005 Komise přijala návrh ⁽¹⁾ směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (směrnice o strategii pro mořské prostředí). Dne 21. listopadu 2005 byl tento návrh předložen Radě.

Evropský parlament přijal stanovisko v prvním čtení dne 13. listopadu 2006.

Výbor regionů přijal stanovisko dne 26. dubna 2006 ⁽²⁾.

Evropský hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko dne 20. dubna 2006 ⁽³⁾.

Rada přijala společný postoj dne 23. července 2007.

II. ÚČEL

Hlavním cílem navrhované směrnice, na niž je třeba pohlížet jako na ekologický pilíř budoucí námořní politiky EU, je stanovit rámec pro ochranu a zachování mořského prostředí, předcházení zhoršování jeho stavu, a je-li to možné, obnovu tohoto prostředí v oblastech postižených nepříznivými vlivy.

Za tímto účelem členské státy vypracují a provedou strategie pro mořské prostředí s cílem nejpozději do roku 2021 dosáhnout dobrého environmentálního stavu mořského prostředí, respektive ho zachovat.

Strategie pro mořské prostředí by z hlediska řízení lidských činností uplatňovala ekosystémový přístup, přičemž by umožnila udržitelné využívání zboží a služeb mořských oblastí.

Směrnice by navíc přispěla k soudržnosti jednotlivých politik, dohod a legislativních opatření, které mají vliv na mořské prostředí, a jejím cílem by bylo začlenit do nich otázky životního prostředí.

Základem pro úspěšné provádění směrnice by byla spolupráce na regionální úrovni. Směrnice by pak přispěla k posílení činností na mezinárodní úrovni, zejména v souvislosti s regionálními úmluvami týkajícími se ochrany mořského prostředí, a to poskytnutím jasného právně vymahatelného rámce pro působení členských států.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

Obecné poznámky

Společný postoj zahrnuje řadu změn přijatých Evropským parlamentem v prvním čtení, a to v doslovném znění, z části nebo v jejich smyslu. Tyto změny zlepšují nebo upřesňují znění navrhované směrnice. Jiné změny se však ve společném postoji neodrážejí, protože se Rada shodla na tom, že jsou nepotřebné či nepřijatelné, nebo protože v několika případech byla ustanovení obsažená v původním návrhu Komise vypuštěna nebo důkladně přepracována.

Rada usilovala především o upřesnění oblasti působnosti a cílů navrhované směrnice doplněním definic klíčových pojmů a pojetí (článek 3), jakož i přílohy (příloha I), v níž jsou uvedeny obecně použitelné kvalitativní deskriptory sloužící jako pokyny při určování dobrého stavu prostředí, berouc ohled na to, že návrh se týká rámcové směrnice, jež by neměla ztěžovat provádění nadměrným počtem technických detailů.

Rada navíc doplnila nebo pozměnila řadu ustanovení s cílem upřesnit povinnosti členských států při jejím provádění. Zejména povinnosti členských států bez mořských vod jsou upřesněny tak, aby bylo zajištěno, že všechny členské státy EU budou spolupracovat za účelem dosažení dobrého environmentálního stavu mořského prostředí (články 6 a 24).

⁽¹⁾ Dokument 13759/05 – KOM(2005) 505 v konečném znění.

⁽²⁾ Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 5.

⁽³⁾ Úř. věst. C 185, 8.8.2006, s. 20.

Společný postoj rovněž předpokládá situace, v nichž by nebylo možné splnit environmentální cíle, které si členské státy stanoví, nebo je splnit v plánovaném termínu (článek 14). V těchto případech by členské státy měly dvojí povinnost, a to poskytnout Komisi odůvodnění a přijmout opatření *ad hoc* za účelem zmírnění škody. Na druhé straně znění schválené Radou uvádí situace, v nichž je zapotřebí naléhavějších a přísnějších opatření (viz čl. 5 odst. 3, pokud jde o pilotní projekty, a čl. 13 odst. 4 týkající se chráněných mořských oblastí).

Konkrétní body

1) *Dobrá stav prostředí*

Rada se podobně jako Evropský parlament domnívá, že dobrý stav prostředí je hlavním bodem této navrhované směrnice. Oba orgány logicky doplnily původní návrh definicí a souborem kvalitativních deskriptorů, které mají sloužit jako pokyny při určování dobrého stavu prostředí v každé mořské oblasti nebo podoblasti.

Ačkoliv řada prvků, na něž se vztahuje 11 změn přijatých Evropským parlamentem, pokud jde o dobrý stav prostředí, je zařazena i do společného postoje, je třeba zdůraznit, že každý z orgánů zaujal poněkud odlišný přístup. Pojetí Rady se více soustředí na samotný stav (jinými slovy, jaké vlastnosti musí mořské prostředí mít, aby byl jeho stav považován za dobrý; viz příloha I), uznává však, že ze zjevných důvodů je u některých lidských činností (spojených se zemědělstvím, rybolovem či lodní dopravou) pravděpodobnější než u jiných, že povedou ke zvýšení tlaku na mořské prostředí (viz tabulka 2 v příloze III). Většina změn Evropského parlamentu, nikoliv však všechny, se na druhou stranu soustředí na tlaky na životní prostředí, jež vznikají v důsledku lidské činnosti, a dokonce v rámci jednotlivých odvětví. Kromě toho není úroveň technických detailů některých změn EP slučitelná s přístupem Rady k tomuto návrhu rámcové směrnice.

2) *Cíle, časové lhůty a náklady*

Rada zdůrazňuje, že pokud jde o související otázky povinností a časových plánů, zaujala ambiciózní a realistický přístup.

Na rozdíl od Evropského parlamentu není Rada zastáncem celkového zpřísnění lhůt, zejména nahrazení roku 2021 rokem 2017, pokud jde o dosažení dobrého stavu prostředí, a to vzhledem ke značně rozdílným situacím v rámci Evropy. Společný postoj nicméně umožňuje rychlejší provedení, pokud to členské státy považují za žádoucí nebo proveditelné (viz čl. 5 odst. 3). Je rovněž třeba poznamenat, že časový plán přijatý Radou pro tuto směrnici je v souladu se lhůtami pro provádění a podávání zpráv podle rámcové směrnice o vodě.

Rada se rovněž domnívala, že by nebylo realistické, bez ohledu na to, jak je to žádoucí, stanovit dosažení dobrého stavu prostředí, a to i do roku 2021, právně závazným cílem (srovnej změnu 24 Evropského parlamentu s čl. 1 odst. 1 druhým pododstavcem společného postoje). Podle společného postoje je povinné přijmout řadu opatření a kroků podle přesného časového plánu. To by mělo samo o sobě zajistit viditelný pokrok na cestě k cíli, jímž je dobrý stav prostředí, ne-li jeho úplné dosažení do roku 2021.

Obdobně se Rada domnívala, že by při vypracovávání a provádění strategií pro mořské prostředí neměly být členské státy povinny přijímat opatření, pokud životní prostředí není významně ohroženo nebo pokud by opatření znamenala náklady neúměrné vzhledem k riziku pro mořské prostředí. Nicméně i v tomto případě musí členské státy poskytnout Komisi odůvodnění.

3) *Strategie pro mořské prostředí a regionální spolupráce*

Rada souhlasí s Evropským parlamentem v tom, že spolupráce v rámci mořských oblastí a podoblastí mezi členskými státy EU i se třetími zeměmi je klíčová. Společný postoj zdůrazňuje nutnost využívat stávajících mezinárodních institucionálních struktur pro spolupráci, včetně struktur zavedených podle regionálních úmluv pro mořské prostředí, aby se předešlo zdvojenému úsilí.

Rada nicméně nemůže přijmout myšlenku, navrhovanou ve změně 33, společné odpovědnosti za vypracování jediné strategie pro mořské prostředí v každé oblasti nebo podoblasti. Právní odpovědnost za plnění povinností by tím byla rozdělena mezi několik členských států, což by brzdilo pokrok při dosahování cíle navrhované směrnice. Rada má za to, že hlavní odpovědnost za splnění povinností podle právních předpisů Společenství obecně, a konkrétně podle této směrnice, musí nést jediné jednotlivé členské státy.

IV. ZÁVĚR

Rada věří, že společný postoj představuje vyvážený soubor opatření, která by přispěla k uskutečňování cílů politiky Společenství v oblasti životního prostředí uvedených v čl. 174 odst. 1 Smlouvy o ES. Byl by vhodnou reakcí na požadavek stanovený v šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽¹⁾, který odráží naléhavou potřebu zabývat se vzrůstajícím počtem problémů souvisejících se stavem evropských oceánů a moří a jehož cílem je „podpora udržitelného využívání moří a zachování mořských ekosystémů“.

Zejména by došlo k výraznému pokroku, pokud jde o ochranu a zachování mořského prostředí. Rovněž by bylo zajištěno účinné provádění ze strany členských států, s náležitým ohledem na zvláštní podmínky na úrovni oblasti nebo podoblasti.

Rada očekává konstruktivní jednání s Evropským parlamentem za účelem brzkého přijetí směrnice.

⁽¹⁾ Rozhodnutí č. 1600/2002/ES (Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1).